

Getuigenis Geert Malysse

Mijn eerste ontmoeting met Wilfried in 2002 was alvast 'memorabel' : onze eerste afspraak in de Holiday Inn in Gent had tot doel het traject tot de eerste marathon te schetsen. Toen Wilfried 20 kg overgewicht bij me had vastgesteld, was hij 'not amused' en niet te verwurmen om me een initieel trainingsschema te bezorgen wegens 'té hoog gezondheidsgevaar'. Enkel als ik erin zou slagen mijn lichaamsgewicht terug te brengen tot 80 kg. - formeel te checken via weging bij Wilfried thuis ! - konden we een volgende stap zetten. Zo'n 10 maanden later was deze stap alvast gezet in de aanloop naar de eerste van (voorlopig) 17 marathons ... Langs deze weg dan ook een welgemeende dank aan Wilfried voor zijn cruciale bijdrage bij deze metamorfose !

De marathonreizen met de club vormen voor mij de mooiste herinneringen aan 15 jaar lidmaatschap van MMC: je leeft met de andere leden van de club toe naar de ultieme marathondag, de ultieme beloning na het afwerken van een druk trainingsschema. Tijdens deze voorafgaandelijke dagen hangt een toch wel gespannen sfeer in de lucht, zelfs bij hen met reeds meerdere marathons op de teller ... Toch - of precies daardoor - zit de sfeer er vanaf het eerste moment goed in. Het is ook tijdens deze reizen dat ik de meeste van de clubleden het best heb leren kennen

Het diner dat na elke marathon wordt georganiseerd, is dan weer hét moment waarop alle druk van de afgelopen maanden, weken en dagen van de schouders valt en staat een uitbundige viering centraal. Onvergetelijk in dit opzicht was het diner na de marathon van Londen in 2007 : in een door een Belg uitgebaat restaurant werd het West-Vlaams cultureel erfgoed andermaal in de verf gezet met een lokale vertolking van 'pelouze mè gès' ... Vermoedelijk ligt die avond aan de basis van de herwonnen populariteit van het West-Vlaams op het betere radio- en televisiestation.